

Rapport

Datum: 19 oktober 2007
Rapportnummer: 2007/230

Klacht

Verzoekster meldde op 23 februari 2006 bij het regionale politiekorps Utrecht dat haar toen zeventienjarige dochter van huis was weggelopen en op Islamitische wijze was gehuwd met de heer X, die volgens verzoekster verkeert in kringen van de Hofstadgroep.

Verzoekster klaagt erover dat het regionale politiekorps Utrecht onvoldoende actie heeft ondernomen naar aanleiding van haar melding.

Met name klaagt zij erover dat de politie heeft nagelaten om de heer V. meteen al na haar melding te horen in verband met deze zaak.

Beoordeling

1. Verzoeksters zeventienjarige dochter M. verliet op 21 februari 2006 het ouderlijk huis om naar een verjaars- c.q. logeerpartij bij een vriendin te gaan, zo dacht althans verzoekster. Naar later bleek was M. - zo stelde verzoekster - al begin februari op Islamitische wijze gehuwd met ene heer X en was zij nu vertrokken om bij hem te zijn.

2. Verzoekster deed op 23 februari 2006 aangifte bij het regionale politiekorps Utrecht van vermissing van haar dochter M. Zij verstreekte de politie naar haar zeggen daarbij de volgende informatie. Zij gaf de namen van drie vriendinnen van M., deelde mee dat M. in het geheim een Islamitisch huwelijk had gesloten met X, dat M. in het verleden al drie keer eerder van huis was weggelopen, dat zij radicaliseerde en dat dat haar ouders zorgen baarde. Tot slot deelde verzoekster naar haar zeggen mee dat er contacten waren geweest met het Bureau Jeugdzorg en met de Raad voor de Kinderbescherming. Ook vertelde zij aan de politie dat er geen sprake van was dat M. was weggegaan met ruzie of onenigheid thuis, maar dat er wel wrijving was geweest de week ervoor omdat M. school verzuimde en correspondentie hierover voor haar ouders had achtergehouden.

3. Op 7 maart 2006 ontmoette verzoekster haar dochter in Utrecht. Deze ontmoeting gaf verzoekster naar haar zeggen hoop dat er ruimte was voor een toenadering. Echter, kort hierna werd het duidelijk dat M. was verhuisd naar Den Haag, naar een voor verzoekster onbekend adres. Verzoekster stelt dat zij van vriendinnen van haar dochter hoorde dat haar dochter in Den Haag contacten had met twee met naam genoemde echtgenotes van prominente (vermeende) leden van de zogenaamde Hofstadgroep. Zij zou van haar contacten in Den Haag geld en een woning krijgen. Ook zou zij inmiddels geheel gesluierd gaan, hetgeen zij voorheen niet deed, aldus verzoekster.

4. Op 26 juni 2006 ontving verzoekster een brief van haar dochter, waarin zij onder meer liet weten dat het heel goed met haar ging, dat er goed voor haar werd gezorgd en dat haar ouders zich geen zorgen behoeften te maken om haar. Ook liet zij weten dat zij niet meer thuis zou komen en dat zij wilde dat haar ouders haar voorlopig met rust zouden laten.

Omtrent de reden van haar vertrek vermeldde M. in die brief dat zij niet aan de idealen van haar ouders kon voldoen. Zij had eigen idealen. Zij wilde weliswaar "iets bereiken", maar niet door middel van scholing en een goede baan. Een mens kan ook op andere manieren doelen bereiken, zo staat vermeld in de brief van M. Zij gaf aan dat zij hierin volhardde en dat haar ouders zich daarbij dus moesten neerleggen.

5. Verzoekster liet de politie bij brief van 3 juli 2006 weten dat haar dochter contacten had met de echtgenotes van twee (vermeende) leden van de Hofstadgroep.

6. Op 8 september 2006 vond op het politiebureau een gesprek plaats tussen verzoekster en haar dochter M. Over de vraag of M. uit eigen initiatief naar het politiebureau kwam, of dat dit door toedoen van de politie was, staan de lezingen van verzoekster en de politie tegenover elkaar. In elk geval werd duidelijk in dat gesprek dat M. niet naar huis wilde komen.

7. Verzoekster diende op enig moment een klacht in bij het regionale politiekorps Utrecht, omdat de politie in haar ogen te weinig ondernam naar aanleiding van haar melding van de vermissing. De klachtbehandeling door de politie stelde verzoekster niet tevreden. Zij wendde zich daarom tot de Nationale ombudsman met haar klacht.

Bevindingen

1.1. Verzoekster klaagt er met name over dat de politie heeft nagelaten om de heer X meteen al na haar melding te horen in verband met deze zaak.

1.2. Volgens verzoekster was het alarmerend dat M. contacten onderhield met "zusters" in Den Haag, dat zij van hen geld en onderdak kreeg, dat zij haar ouders een - in de woorden van verzoekster - afscheidsbrief schreef en dat zij zonder papieren of geld gesluierd rondliep. Zij zou door de mensen waartussen zij verkeerde beïnvloed worden. Het gegeven dat M. al driemaal eerder was weggelopen was een teken dat de zaak uit de hand liep en niet - zoals de politie stelde - een reden om juist af te zien van ingrijpen, aldus verzoekster.

Verzoekster liet weten dat zij van de politieambtenaren had verwacht dat zij haar dochter hadden opgespoord en thuisgebracht, zodat verzoekster een kans zou hebben gekregen om haar weer een leven met toekomstperspectief te bieden. Verzoekster vermoedde dat de politie gemakkelijk kon achterhalen waar M. was. Verzoekster maakte zich grote zorgen over de veiligheid van haar dochter. De zaak dreigde volgens verzoekster op deze manier uit de hand te lopen. Tijdens het onderzoek van de Nationale ombudsman liet zij weten dat één van de mensen in de kring waarin M. verkeerde inmiddels door de politie was aangehouden.

1.3. Verzoekster ondernam zelf, na haar melding van de vermissing, de volgende acties. Zij trad in contact met de heer X, die volgens verzoekster meedeelde dat hij inderdaad met

M. was getrouwd. Ook trad zij op enig moment in contact met de ouders van de heer X en verschaftte de politie hun adres. Zij verschaftte de politie op enig moment informatie over de contacten tussen haar dochter en één of meer vrouwen van vermeende leden van de Hofstadgroep.

Verzoekster stelde de politie naar haar zeggen op de hoogte van alle informatie die zij verkreeg. Zij was ontevreden over de mate waarin de politie met deze informatie actie ondernam.

2.1. Uit het onderzoek is gebleken dat de politie de volgende acties heeft ondernomen. De dienstdoende hulpofficier van justitie maakte na de melding van vermissing van 23 februari 2006 een inschatting van de ernst van de zaak. Dit leidde tot de beslissing om M. landelijk te signaleren als vermiste minderjarige. Volgens de politie was er geen indicatie van gevaar voor M. of voor anderen. Er was bovendien geen aanwijzing dat er sprake was van een misdrijf, aldus de politie. De politie deelde M. in in categorie II, blijkens een mutatie in het dag- en nachtrapport van de politie (zie Achtergrond, onder 4., en de bijlage). Bij deze beslissing speelde de omstandigheid mee dat M. al drie keer eerder van huis was weggelopen en dat zij een leeftijd had van zeventien, bijna achttien jaar.

2.2. De politie hoorde naar aanleiding van verzoeksters melding/aangifte een aantal (ouders van) vriendinnen van M. en nam verklaringen van hen af. Ook stelden zij een onderzoek in onder medewerkers van de school waar M. stond ingeschreven. Een met naam genoemde politieambtenaar werd voor verzoekster aangewezen als aanspreekpunt. De politie voerde een aantal gesprekken met verzoekster.

Naar aanleiding van verzoeksters informatie over de contacten tussen haar dochter en één of meer vrouwen van vermeende leden van de Hofstadgroep trad de politie naar eigen zeggen in overleg met de officier van justitie. Ook na een overweging van deze informatie en na het bewuste overleg kwam de politie echter niet tot een andere inschatting van de aard of ernst van de zaak.

2.3. Op enig moment verrichtte de politie een onderzoek in de computer van M. Dit onderzoek leverde evenmin nieuwe informatie omtrent de vermissing, welke een herziening van de aard van de zaak rechtvaardigde, aldus de politie.

Begin maart 2006 deed de politie aan collega's van een ander politiekorps het verzoek om in contact te treden met X. Diezelfde dag echter vernam de politie dat verzoekster haar dochter zou spreken. Het verzoek om met X in contact te treden werd ingetrokken. Een politieambtenaar noteerde in een mutatie in het dag- en nachtrapport van de politie Utrecht dat de opsporing van M. nu iets minder urgent was gelet op het gesprek dat plaatsvond tussen moeder en dochter.

Kort hierna besloten politieambtenaren M. te plaatsen in categorie III, aldus staat vermeld in een mutatie in het dag- en nachtrapport van de politie.

2.4. Uit informatie van de politie is verder gebleken dat het Bureau Jeugdzorg geen mogelijkheden zag voor gedwongen plaatsing van M.

3. De beheerder van het regionale politiekorps Utrecht liet weten de klacht niet gegrond te achten.

Aan de hiervoor weergegeven informatie van de politie voegde de korpsbeheerder nog het volgende toe. De politie ging er in de periode na verzoeksters melding van vermissing niet toe over om de heer X te horen, omdat zijn woon- of verblijfplaats niet bekend was. Later, toen de politie trachtte zijn woon- of verblijfplaats te achterhalen, had verzoekster haar dochter al weer gesproken en werd de signalering ingetrokken. Toen op 8 september 2006 bleek dat M. niet op vrijwillige basis naar huis wilde komen, achtte de politie het niet van belang om alsnog een gesprek aan te gaan met de heer X.

De inschatting van de politie dat M. geen gevaar liep, werd gemaakt op basis van informatie die voorhanden was vanuit diverse politiediensten, die alle aandacht hadden voor de groep waarin M. verkeerde.

4. Verzoekster deelde nog het volgende mee in reactie op de informatie van de korpsbeheerder. Het bevreemde haar dat de vriendinnen van M. wel waren gehoord, maar de heer X niet. Zijn woon- of verblijfplaats was weliswaar aanvankelijk niet bekend, maar volgens verzoekster was dit makkelijk te achterhalen geweest omdat hij lokaal een bekende verschijning was.

II. Beoordeling

5. Het vereiste van actieve en adequate informatieverwerving houdt in dat bestuursorganen bij de voorbereiding van hun handelingen de relevante informatie verwerven. Voor de politie brengt dit vereiste onder meer met zich mee dat een onderzoek naar aanleiding van een melding van de vermissing van een persoon gedegen en voortvarend wordt uitgevoerd, naar gelang de feiten en omstandigheden van het geval dat vereisen. In dit verband zijn de landelijke en regionale richtlijnen en instructies van belang die regelen hoe de politie dient op te treden naar aanleiding van meldingen van vermiste personen (zie Achtergrond). De vereiste acties van de politie worden vastgesteld aan de hand van een indeling in categorieën, waarbij een vermissing in categorie I het meest dringend de aandacht van de politie vraagt (zie Achtergrond, onder 4.).

6.1. De politieambtenaren merkten verzoeksters dochter M. aan als vermist persoon. Gezien de door verzoekster omschreven omstandigheden schatten de politieambtenaren de situatie dusdanig in dat zij de vermissing van M. onderbrachten in categorie II (zie Bijlage). Een indeling in die categorie lag naar het oordeel van de Nationale ombudsman in

de rede, nu M. inmiddels bijna achttien jaar oud was en nu zij al eerder van huis was weggelopen (vergelijk ook Achtergrond, onder 4.). Verzoeksters zorg voor de veiligheid van haar dochter in verband met radicalisering van de personen met wie zij omging en voor de radicalisering van haarzelf, is zeer begrijpelijk. Niet is echter gebleken van concrete aanwijzingen dat er sprake was van een misdrijf of dat een misdrijf op handen was, op basis waarvan M. in een andere categorie had moeten worden ingedeeld en de politie meer voortvarend te werk had moeten gaan bij het opsporen van X.

6.2. De politieambtenaren verrichtten een aantal onderzoekshandelingen (zie Bevindingen, onder 2. en 3.). Een kleine twee weken na verzoeksters melding ondernam de politie actie om in contact te treden met X, juist op een moment dat verzoekster haar dochter ontmoette en met haar sprak. De signalering van M. werd ingetrokken. Dat de politie hierop besloot niet langer het contact te zoeken met X is onder de omstandigheden niet onredelijk. De vraag rijst immers of M. vanaf dit moment nog moest worden beschouwd als vermist persoon onder categorie II.

Ten aanzien van de opsporingshandelingen die de politie nadien nam, op grond van informatie die verzoekster verstreekte en de overige beschikbare informatie, is evenmin reden voor kritiek. Na de ontvangst door verzoekster van de brief van M., werd het duidelijk(er) dat het haar bedoeling was om elders een ander leven op te bouwen. In het algemeen geldt dat wanneer een persoon een serieus bericht achterlaat dat hij of zij niet opgespoord wil worden, die persoon niet als vermist wordt beschouwd (zie Achtergrond, onder 3.). Wanneer het om een minderjarige gaat, dient de politie rekening te houden met de mogelijkheid dat die persoon niet in volle omvang tot een redelijke belangenafweging is gekomen, of dat hij of zij onvoldoende inzicht in de eigen situatie heeft. Voor M. geldt dat zij nog net minderjarig was. De politie diende daarmee rekening te houden. Verzoekster heeft naar voren gebracht dat haar dochter sterk werd beïnvloed door de mensen met wie zij omging, mede omdat zij van hen afhankelijk was. Ook hiermee diende de politie rekening te houden. Een beschouwing van de acties die de politie heeft ondernomen leidt de Nationale ombudsman echter tot het oordeel dat de politieambtenaren met de door hen genomen stappen - met oog voor de omstandigheden van het geval - voldoende hebben gereageerd op verzoeksters melding. Het politieoptreden levert dan ook geen strijd op met het vereiste van actieve en adequate informatieverwerving.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

SLOTBESCHOUWING

Verzoekster zag dat haar weggelopen bijna meerderjarige dochter kwam te verkeren in islamitische kringen. Bovendien zag zij dat haar dochter afhankelijk was geworden van mensen die in verbinding werden gebracht met radicalisme en met de Hofstadgroep.

Zij had als moeder geen invloed meer op haar dochter die meerdere malen en naar het leek nu definitief van huis was weggelopen. De dochter gaf uiteindelijk aan geen contact meer met haar te willen en dat zij met rust gelaten wilde worden.

Gedurende dit proces van verwijdering tussen moeder en dochter heeft verzoekster met een melding van vermissing steun gezocht bij de politie. De politie heeft onderzoek gedaan, waarbij de politie opereerde in het spanningsveld tussen enerzijds de bezorgde ouder en anderzijds de dochter die een andere richting in haar leven zocht, mede door het aangaan van een islamitische relatie. Gegeven dit spanningsveld heeft de politie niet alles op alles gezet - en kunnen zetten - om de dochter "weer thuis te brengen."

Voor verzoekster is dat teleurstellend geweest. Het is echter de vraag of er in deze bijzondere situatie voldoende aanknopingspunten voor de politie waren om op te treden. Er was immers geen sprake van een strafbaar feit. Het is ook de vraag of er voor de moeder andere middelen waren om haar dochter ervan te weerhouden om haar leven een andere richting te geven.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het regionale politiekorps Utrecht is niet gegrond.

Onderzoek

Op 18 augustus 2006 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van mevrouw D. te Nieuwegein, met een klacht over een gedraging van het regionale politiekorps Utrecht. Naar aanleiding van deze klacht vond op het Bureau Nationale ombudsman een intakegesprek plaats met verzoekster.

De Nationale ombudsman stelde vervolgens een onderzoek in. De door verzoekster gewraakte gedraging van het regionale politiekorps Utrecht wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Utrecht (de burgemeester van Utrecht).

In het kader van het onderzoek werd de korpsbeheerder verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. Tevens werd hem een aantal specifieke vragen gesteld.

In verband met haar verantwoordelijkheid voor justitieel politieoptreden werd ook de hoofdofficier van justitie te Utrecht over de klacht geïnformeerd en in de gelegenheid gesteld haar zienswijze kenbaar te maken, voor zover daarvoor naar haar oordeel reden was. De genoemde hoofdofficier van justitie maakte van deze gelegenheid geen gebruik.

Tijdens het onderzoek kregen het regionale politiekorps Utrecht en verzoekster de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De korpsbeheerder berichtte dat het verslag haar geen aanleiding gaf tot het maken van opmerkingen.

Verzoekster gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

mutaties uit het dag- en nachtrapport van het regionale politiekorps Utrecht, opgemaakt in de periode tussen 23 februari 2006 en 1 juli 2006;

een tweetal processen-verbaal op ambtseed opgemaakt door een politieambtenaar van het regionale politiekorps Utrecht op 3 maart 2007;

een proces-verbaal op ambtsbelofte opgesteld op 23 maart 2006;

verzoeksters verzoekschrift aan de Nationale ombudsman van 17 augustus 2006, met bijlagen;

brief aan de Nationale ombudsman van de chef district Lekstroom van 20 oktober 2006;

standpunt van de beheerder van het regionale politiekorps Utrecht van 24 januari 2007;

nadere reactie van verzoekster van 10 maart 2007.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

1. Checklist opsporing vermist persoon Politie Utrecht

"Scenariobepaling

(...)

- Zijn er aanwijzingen dat de vermiste elders een nieuw bestaan wil opbouwen?

(...)

Onderstaande opsporingsacties staan in willekeurige volgorde. De inzet ervan is afhankelijk van het soort vermissing (weggelopen, misdrijf, etc.) en de fase waarin het opsporingsonderzoek zich bevindt. (...) Voor de minderjarige vermisten is een extra categorie acties opgenomen, die naast de andere acties uitgevoerd kunnen worden (...).

(...)

Naasten en bekenden

- Noteer altijd direct de namen, adressen en telefoonnummer (...) van de familieleden, huisgenoten, vrienden en bekenden van de vermiste;
- Noteer ook de voertuiggegevens met bijbehorende kentekens van de getuigen, achterblijvers, etc.
- Wie heeft als laatste contact gehad met de vermiste?
- Heeft de vermiste ontslag ingediend of een ontslagbrief achtergelaten bij de werkgever?
- Ondervraag (ex-)huurders of kamerbewoners van de vermiste;
- Informeer naar andere belangrijke personen in het leven van de vermiste;
- Vraag of de vermiste recent nieuwe vrienden of kennissen heeft gekregen.

(...)

Minderjarigen specifiek

(...)

- Doorzoek, bij voorkeur met toestemming van de ouders, het huis, garage, tuin, schuur, etc. grondig;
- Check bij bureaus, vrienden en familieleden. Leeftijdgenoten weten vaak meer van de vermiste dan de directe familie;

(...)

- Informeer naar andere belangrijke personen in het leven van het kind;

(...)

- Vraag ouders uitdrukkelijk (liefst schriftelijk vastgelegd) toestemming voor onderzoek aan GSM en/of computer van het kind."

2. Handboek vermiste personen

Dit handboek is uitgebracht in 2002 door de Werkgroep Vermiste personen, ingesteld door het Ministerie van Justitie. De in het handboek verstrekte informatie is bestemd voor politionele doeleinden en bevat onder meer de standaardprocedure voor de afhandeling van meldingen van vermissing.

In het handboek staat - voor zover van belang voor het onderzoek - onder meer het volgende vermeld:

"Afhandeling melding vermist persoon

Omschrijving vermist persoon

Een vermist persoon is ieder persoon:

die tegen redelijke verwachting in afwezig is uit de voor die persoon gebruikelijke of veilig geachte omgeving;

van wie de verblijfplaats onbekend is;

in wiens belang het geacht kan worden dat de verblijfplaats wordt vastgesteld.

(...)

De procedure

Bij de melding

Om de aard en ernst van de vermissing in te schatten vraag mondeling naar:

naam, adres, telefoonnummer melder. Legale status melder ten opzichte van de vermiste.

naam, geslacht, leeftijd, adres vermiste.

hoe lang en vanwaar vermist?

geestelijke/lichamelijke problemen, medicijngebruik, alcohol, drugs, lopende behandelingen.

omstandigheden van vermissing. Afwijking van gebruikelijke routine vermiste.

bericht achtergelaten, dreiging zelfdoding.

recente problemen/ruzie.

alleen of in gezelschap verdwenen? Zo ja met wie?

criminele contacten

eerder weggelopen?

persoonlijke bezittingen meegenomen?

voertuig meegenomen?

vermiste gevaar voor anderen?

mening melder over vermissing.

Schatten ernst geval en bijbehorende aanpak

Beslis op grond van de verkregen gegevens in welke (...) categorie de vermissing ingedeeld wordt."

3. Vermissing (bron: www.politie.nl)

"Als iemand een serieus bericht achterlaat dat hij niet opgespoord wenst te worden, wordt deze persoon niet als vermist beschouwd. Dit kan het geval zijn als iemand elders een nieuw leven wenst op te bouwen.

Van een vrijwillige vermissing wordt alleen uitgegaan wanneer kan worden aangenomen dat de vermiste voldoende inzicht in de eigen situatie heeft. Dat kan bijvoorbeeld twijfelachtig zijn bij een minderjarige of bij iemand met een psychische stoornis, die het vermogen tot een redelijke belangenafweging kan aantasten. Bovendien moeten er geen tekenen zijn die wijzen op een misdrijf."

4. Themaboek Vermiste Personen, Schouten e.a., 1996

Dit boek bevat standaardprocedures en richtlijnen voor de behandeling en registratie van vermissingen en geeft achtergrondinformatie. De politie dient van een aangifte te bepalen tot welke categorie die behoort. In het themaboek worden drie categorieën beschreven. In geval een aangifte tot categorie 1 behoort, is onmiddellijke actie geboden. Dit zijn vermisten die een hoge mate van risico lopen.

Tot categorie 1 behoren:

"(...)

personen waarbij aanwijzingen zijn dat hij of zij onaanvaardbare risico's loopt,

minderjarigen die in gezelschap kunnen zijn van personen met een crimineel verleden

(...)

De tweede categorie is de groep van wie niet direct vaststaat dat ze tot de hoge risicogroep (categorie 1) behoren, of personen waarvan het waarschijnlijk is dat ze uit vrije wil zijn verdwenen. Dit zijn personen die:

12 tot 18 jaar zijn en die problemen thuis of op school hebben of die eerder zijn weggelopen of daarmee gedreigd hebben,

meerderjarig zijn en die eerder aangegeven hebben ontevreden met hun situatie te zijn, of bericht achtergelaten hebben dat ze niet terug wensen te komen, of waarvan aangenomen kan worden dat ze een reden hadden om te verdwijnen, en die persoonlijke bezittingen meegenomen hebben."

De politie dient in deze gevallen het volgende te doen:

"zorgen voor een contactpersoon bij de politie, deze is verantwoordelijk voor de verdere afhandeling. De melder naam en telefoonnummer van deze contactpersoon meegeven,

de melding invoeren in het Bedrijfsprocessensysteem,

het VPS bevragen naar gegevens over onbekende lijk/personen indien de persoon al enige tijd vermist is voordat de melding is gedaan,

de melder een exemplaar meegeven van 'adviezen aan achterblijvers' en een 'vragenlijst vermist persoon',

de melder een folder 'wat te doen als iemand vermist wordt' meegeven,

na 24 uur controleren of de ingevulde vragenlijst 'vragenlijst vermist persoon' teruggebracht is en op grond daarvan alsnog nagaan of de vermissing in categorie 1 thuishoort. Controleren of de vermiste inmiddels terecht is,

na 24 uur signaleren in NSIS, bij Interpol 'ja' invullen, indien tevens signalering via Interpol gewenst is,

indien de vermiste mogelijk verdronken is op de Noordzee of Waddenzee signalering via Bureau Vermiste Personen Noordzee (BVPN),

3 weken na de melding het Landelijk Meldingsformulier invullen en opsturen naar het regionaal informatiecentrum."

De derde categorie betreft meldingen vanuit inrichtingen van personen die niet voortvluchtig zijn. In de eerste plaats moet de politie daarvan nagaan of de melding onder categorie 1 valt. Meestal betreft het echter jongeren die bijvoorbeeld gaan stappen zonder

verlof te vragen. Zij lopen wel een verhoogd risico bij criminele activiteiten betrokken te raken. De politie moet het volgende doen:

"de melding invoeren in het BPS,

tenzij er een indicatie is van voornemen tot misdrijf 24 uur wachten,

na 24 uur opname in OPS,

als een vermiste een gewelddadig of crimineel verleden heeft na 24 uur actief gaan opsporen. De politie in de oorspronkelijk woonplaats waarschuwen,

in andere gevallen (dan bij gewelddadig of crimineel verleden) signaleren in OPS en inrichting gegevens vragen op basis van 'vragenlijst vermist persoon',

het VPS bevragen op gegevens over onbekende lijken/personen indien de persoon al enige tijd vermist is voordat de melding is gedaan,

3 weken na de melding het Landelijk Meldingsformulier invullen en opsturen naar het regionaal informatiecentrum."

Een laatste categorie vermisten betreft twijfelgevallen. Ze behoren niet tot categorie 3 en het is onduidelijk of ze tot categorie 1 of 2 behoren. De procedures schrijven het volgende voor:

"ga in de woning of werkruimte van de vermiste kijken,

neem de vragenlijst, 'Vragenlijst Vermiste Personen' mee en vul die samen met de melder in,

neem een exemplaar van 'Adviezen aan Achterblijvers' mee en van de folder 'Wat te doen als iemand vermist wordt',

bekijk de omstandigheden en beslis of een actief opsporingsbeleid gewenst is,

waarschuw de technische recherche indien men op grond van het onderzoek in de woning vermoedt dat sporen veiliggesteld moeten worden,

handel verder zoals onder categorie 1 of 2 omschreven."